

Zieken zijn de vrienden van Christus

Zieken die één worden met het kruis van Christus in het geloof, zijn dragers van een geheim. Zoals Paulus zegt: in hun lichaam voltrekken zij het lijden van Christus en maken het compleet, ten gunste van zijn Kerk.

Zieken zijn de vrienden van Christus. Het zijn bovendien onze vrienden en de vrienden van de Kerk, omdat zij de genezende kracht uitstralen van Christus en van zijn lijden.

Ten overstaan van zo'n groot mysterie kunnen we alleen maar zwijgen en onze zieke broeders en zusters bewonderen en bedanken en hun vragen om voor ons te bidden met het oog op de dag dat ook wij zullen binnentreden in het geheim van de ziekte.

kardinaal Godfried Danneels

Meer weten?

Waarom toch?, Halewijn, 2009
Lourdes, het ware verhaal van de verschijningen, René Laurentin, Adveniat, 2012
Lourdes, 150 jaar later, Mark Kemseke, Halewijn, 2008
Help Jij mij leven tot ik sterf? Evelien Lust, Halewijn, 2007

Deze folder wordt u aangeboden door:

Uitgave, april 2012

© Adveniat geloofseducatie, Baarn (NL), www.adveniat.nl, www.reliboek.eu

Verdeling in België: Halewijn, Antwerpen, www.halewijn.info

Tekst: Charles-Eric Hauguel / Vertaling: Liesbeth Stalmeier

Oorspronkelijke titel: *La vie à l'épreuve de la maladie*, Fiches Croire © Bayard Presse, Parijs

Leven met ziekte

Folders GELOVEN

Antwoord op uw vragen over leven en geloof

Wij zijn geschapen voor het geluk. Daar hoort ook ons lichaam bij. Toch kan dat lichaam ons in de steek laten. Want mensen zijn kwetsbaar. Vroeg of laat kun je ziek worden en soms is een ziekte ongeneeslijk. Maar we zijn er toch om te leven en niet om te lijden? Hoe ga je daarmee om? Kun je deze ervaring met anderen delen? Wat kan de Kerk voor je betekenen, als je ziek bent?

Je leven staat op zijn kop

Het bericht dat je ernstig ziek bent, zet je hele leven op zijn kop. Na de schok en de verbijstering van de eerste dagen komt er vaak een periode van ontkenning: 'Het is niet waar!' Je kunt een inzinking krijgen: 'Waarom moet mij dit nu overkomen?' Of je voelt je schuldig: 'Ik heb zeker iets fout gedaan.' Ziekte kan je uit balans brengen en je raken tot in het diepst van je wezen. Je hele denken kan erdoor worden beheerst. Als je bedlegerig wordt, kun je niet meer meedoen aan het actieve leven: 'Tel ik nog wel mee?'

Ziek zijn betekent vaak dat je niet meer op je eigen kracht kunt rekenen. Kun je nog plannen maken, kun je nog nadenken over de toekomst? Het zijn vragen waarop je eigenlijk geen antwoord hebt. Soms moet je je werk opgeven. Misschien kun je niet meer volop aan het gezinsleven deelnemen. Het kan zijn dat je niet meer kunt voldoen aan je verplichtingen, en je activiteiten moet laten vallen. Als je beseft dat je bestaan kwetsbaar en onzeker is geworden, is de verleiding groot om je in jezelf terug te trekken, om opstandig te worden of te wanhopen. Maar je kunt ook besluiten om tegen de ziekte te vechten en om een zo normaal mogelijk leven te leiden, hoe dan ook. ●

Glas-in-lood raam dat Job voorstelt, de beroemde bijbelse figuur die de vraag stelt naar de zin van het lijden.

Deuken oplopen

Zeker als het om een zeer ernstige ziekte gaat, kunnen er deuken ontstaan in de verschillende relaties die je hebt:

- *Met je eigen lichaam:* het reageert niet meer zoals je wilt en je kunt te maken krijgen met ernstig functieverlies (bijvoorbeeld van de ademhaling, bloedsomloop, spijsvertering of van het bewegingsapparaat).

Dat kan het gevolg zijn van medicijngebruik, een chirurgische ingreep, het gebruik van een prothese, zware behandelingen ...

- *Met je omgeving:* want het leven wordt opeens heel anders. Je kunt vaak niet meer weg van huis, je kunt niet meer werken zoals vroeger, je hebt minder afleiding. Je leven komt in een lagere versnelling.

- *In de persoonlijke sfeer:* met je naasten, je collega's en je vrienden. In het begin komen ze nog wel. Na een paar weken wordt het al minder.

'Het lijden is er om te worden bestreden, weggenomen of om tot iets anders te worden omgevormd'

Stan Rougier

- *Met jezelf:* als je ernstig ziek wordt – zeker als het de eerste keer is – kun je tegen jezelf in opstand komen en je opsluiten in een gevoel van machteloosheid en schuld. Dan is er geen vrede meer in je hart.

Er is nog een andere relatie die deuken kan oplopen: de vertrouwensrelatie met God. 'Mijn God, waarom hebt u mij verlaten? Bent u echt de Vader die van mij houdt als van zijn eigen kind? Als dat zo is, waarom laat u dit dan gebeuren? En waarom moet het mij nu juist overkomen?'

Het besluit om te vechten

Na de eerste schok van het slechte nieuws zal je meer te weten komen

over je ziekte en wellicht groeit er al een zekere mate van aanvaarding. Ook dan zal de toekomst steeds weer een uitdaging blijken te zijn. Je kunt te maken krijgen met intense psychische veranderingen die vaak uitlopen op een fase van 'onderhandelen' met de ziekte: je begint te beseffen dat de ziekte een onderdeel wordt van je levensgeschiedenis waar je niet omheen kunt. Het besluit om te vechten komt als je hebt aanvaard dat je ziek bent, en dat je zo verder moet. Dan kun je voor jezelf opkomen, met name in de medische wereld: om informatie op te vragen, om zelf achter behandelingen aan te gaan en om met hand en tand de vrijheid te verdedigen waar je als patiënt recht op hebt.

De steun van je omgeving

Niemand kan de ziekte van je overnemen. De omgeving kan wel met je meetrokken op deze moeilijke weg en proberen om je te helpen en om je gerust te stellen. Iemand die ziek is, heeft over het algemeen snel door wie de mensen zijn met wie hij kan praten. Hij of zij merkt al gauw bij wie de kracht en het geduld ontbreken om te luisteren en begrip te tonen. Familieleden en mensen die in de zorg werken, weten door het dagelijkse contact met zieken dat bescheidenheid, een luisterend oor en tact nodig zijn: dan kan de ander uit zijn schulp kruipen en zal hij merken dat hij er nog steeds mag zijn, ook al is hij beperkter geworden in zijn mogelijkheden.

Ziekte stelt ook je geloof op de proef

In het voetspoor van Christus, heeft de Kerk de zieke mens altijd als een prioriteit beschouwd, vooral door het sacrament van de ziekenzalving. Dit sacrament is het teken van de tederheid van God en van het voorrecht van de ontmoeting tussen degene die ziek is en de Heer. Als je ontdekt dat Jezus met je meeloopt en van je houdt, in al je kwetsbaarheid en zwakheid, krijg je de kracht van de heilige Geest om tegen de ziekte te vechten en groeit er nieuwe hoop. De ziekenzalving is bedoeld om in ieder geval kracht te geven om de last te dragen, als een lichamelijke genezing uitblijft. Het doet een beetje denken aan wat er in Lourdes gebeurt: weinig zieken komen genezen terug, maar de meesten krijgen nieuwe hoop. ●

Jezus en de zieken

- Tijdens zijn openbaar leven heeft Jezus zieken, doven, blinden en verlamden ontmoet. Hij werd bewogen door medelijden en was verrast over hun geloof. De wonderen die hij heeft gedaan zijn even zoveel tekenen van een diepere en definitieve genezing: het eeuwige leven.

Laatste oliesel of sacrament voor de zieken?

- Vroeger werd het 'laatste oliesel' beschouwd als de onmiddellijke voorbereiding op de dood. Maar de Kerk heeft de eerste en authentieke betekenis van dit sacrament in ere willen herstellen: het richt zich op allen die te maken hebben met zwaar lichamelijk lijden, ook als dit niet terminaal is. Het sacrament kan meerdere keren worden ontvangen. De priester spreekt een gebed uit waarin de heilige Geest wordt aangeroepen. Hij legt de zieke de handen op en zalft zijn voorhoofd en handen met olie. De begeleiding van zieke mensen is breed georganiseerd. Veel christenen zetten zich in om

een 'luisterend oor' te zijn voor mensen die lijden. Zij willen tot hun beschikking staan. Want het meest fundamentele verlangen van een zieke is om liefde te ontvangen en om liefde te kunnen geven; om te worden beschouwd als een unieke persoon en om in alle aspecten van zijn wezen bemoedigd te worden.

Bidden met zieke mensen

- Om zieken te begeleiden zijn er oude liturgische teksten die nog altijd waardevol zijn, met name het gebed met handoplegging dat door iedereen mag worden uitgesproken. Het is een zegening (een 'sacramentale' met een officieel woord) die te weinig in de praktijk wordt gebracht. Er zijn ook handelingen en gebaren waarin de aanwezigheid van God kan doorschemeren: het kruisteken maken, luisteren naar het Woord, een gebed uitspreken, de rozenkrans bidden of de communie thuis ontvangen.

MEER WETEN?